

Риёзус солиҳийн шархи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1175-ҳадис

1175- وَعَنْ أَيِّ هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنِ اعْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ عُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ فَكَانَمَا قَرَبَ بَدَنَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ فَكَانَمَا قَرَبَ بَقَرَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ فَكَانَمَا قَرَبَ كَبْشًا أَفْرَنَ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَانَمَا قَرَبَ دَجَاجَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَانَمَا قَرَبَ بَيْضَةً، فَإِذَا حَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْهِ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ 881، م 850].

قولُهُ: «عُسْلَ الْجَنَابَةِ» أَيْ: عُسْلًا كَعُسْلِ الْجَنَابَةِ فِي الصِّفَةِ.

1175. Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким жума куни жанобат ғуслини қилса, сўнг (масжидга) эрта борса, худди (Аллоҳга) битта тую сўйгандек бўлади. Ким иккинчи вақтда борса, худди битта сигир сўйгандек, ким учинчи вақтда борса, худди битта шохдор қўчкор сўйгандек, ким тўртингчи вақтда борса, худди битта товуқ сўйгандек, ким бешинчи вақтда борса, худди бир тухум атагандек бўлади. Имом (минбарга) чиққанда эса фаришталар зикр (хутба)ни эшитишга ҳозир бўладилар».

Муттафакун алайҳ.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифда жума намози учун ғусл қилиш ва унга эрта бориши қанчалик савобли иш экани ғоят тарзда баён қилинмоқда.

«Жанобат ғуслини қиласа» дейилганидан жунубликдан қандоқ ғул қиласа, жума учун ҳам шундоқ ният ва амаллар билан ғул қилиш лозимлиги тушунилади.

Ҳадиси шарифдаги «соат»дан уламоларимиз фалакий соатларни тушунганлар. Демак, жума кунининг тонгидан то жума намози вақти киргунча бўлган соатларнинг аввалгисида борганлар худди тую сўйиб, хайру эҳсон қилган кишининг савобини олади. Кейинги соатларда борганлар учун эса бериладиган савобнинг ҳажми кичрайиб бораверади.

Ҳадиси шарифнинг охирида жума куни ва намозининг яна бир улкан фазли – имом хутбага чиққанида уни тинглаш учун фаришталар ҳозир бўлиши ҳакида сўз бормоқда. Демак, жума намозига нафақат мусулмон бандалар, балки фаришталар ҳам қатнашар экан. Албатта, бундоқ жамоат энг хайрли, энг баракали, энг файзли жамоат бўлади. Бундоқ жамоатга ювинмайтаранмай, яхши кийимларни киймай, хушбўй нарсалар сепмай бориб бўлмайди. Бундоқ жамоатга қанча эрта борса, шунча яхши. Унга ҳеч қачон кеч қолиб бўлмайди.

Ушбу ҳадисдан олинадиган хуносалар:

1. Жума намозига эртароқ боришнинг фазилати ва унга тарғиб. Қанчалик эрта борса, савоби шунчалик кўп бўлиши.
2. Жума куни фаришталар ҳозир бўлиб, хотиржамлик, раҳмат олиб келиши.

Манба: hadis.islom.uz

